

5de Paaszondag A

13 en 14 mei 2017

Beste mensen,

Op de sociale media – ik denk aan facebook bijvoorbeeld – lopen op vandaag regelmatig discussies over de zin of de onzin van geloof. Schaf alle godsdiensten af, God bestaat toch niet – zo klinkt het regelmatig. Als je het gesprek probeert aan te gaan krijg je stevast de vraag: bewijs dan dat God bestaat.

Dat is eigenlijk de moderne versie van de vraag van de apostel Philippus: toon ons de Vader! Mensen willen zichtbare, tastbare zekerheid – nu – in een tijd van wetenschap en techniek – wellicht nog meer dan toen, tweeduizend jaar geleden.

Bewijzen dat God bestaat kan niet. God als God is niet zichtbaar en tastbaar, toch niet zoals wij dat zijn.

Maar het antwoord van Jezus is: wie mij ziet, ziet de Vader.

God is mens geworden in Jezus van Nazareth; in Jezus is te zien wie God is.

Op facebook krijg je dan wellicht de melding: allemaal goed en wel, maar Jezus is dood en begraven, 2000 jaar geleden.

Ik kan Jezus niet zien, dus ook die Vader niet.

Het hele evangelie vertelt ons hoe je dit wel kan.

Jezus zegt: ik – God – ben helemaal liefde. Ik ben verliefd op mensen, ik heb jullie allemaal lief. Als je naar het wonder van de liefde kijkt dan zie je hoe God is. Ik zie dat in de ogen van Nicky mijn schoondochter die na haar bevallingsverlof weer gaat werken en aan de kleine Emma toefluistert: ik hou van je, ik zie je graag, tot straks, mama komt terug.

Ik zie dat in de ogen van verliefde mensen, ik hoor dat in het verhaal van zoveel mensen die met zoveel liefde vertellen hoeveel jaren ze nu al lief en leed delen.

Jezus zegt: ik – God – neem het op voor al wie klein en zwak is, gehavend of gehandicapt, voor al wie in nood verkeert; ik ga in hun schoenen staan. God is te zien in elke gekwetste, gebroken of lijdende mens. En God is ook te zien in al wie het voor die mensen opneemt.

Ik zie dat in de toewijding van kleuterjuffen die liefdevol met die kleintjes bezig zijn, ik zie dat in de toewijding van verpleegkundigen die met veel geduld de zorg voor gewonden, zieken en bejaarden opnemen, ik zie dat in de mama's en papa's die met veel liefde zorgen voor kleine kinderen, ik zie dat in de Arkgemeenschappen waar men een warme thuis biedt aan mensen met een heel ernstige beperking.

Jezus zegt: ik – God – sta op tegen alle vormen van onrecht, verdrukking en uitbuiting.

De hele bijbel door heeft hij profeten laten opstaan die onrecht aanklaagden.

De hele geschiedenis door zijn er mensen blijven opstaan: ik denk aan Daens, Cardijn, Gaillot, de bevrijdingstheologen, Romero en zo veel anderen.

Ook vandaag zie ik steeds weer mensen die het opnemen voor de zwaksten, de armen, de vluchtelingen. Ook hier bij ons: ik denk aan Johan en René die zich inzetten voor 'Huizen van vrede'. Ik denk aan de vele mensen van Uze Plekke die samen moedig op weg gaan - weg uit armoede.

Vandaag zou ik toch graag één woordje uit dit evangelie vervangen. Er is voortdurend sprake van "Vader". God is noch vader, noch moeder – God is God. Maar vandaag op moederdag zou ik het woord "Vader" graag willen vervangen door "Moeder". In zowat de hele wereld zijn het vooral de moeders die het leven dragen – letterlijk, die 9 maanden lang hun baby dragen en nog heel lang daarna; het zijn vooral de moeders die kinderen groot brengen en opvoeden; het zijn ook de moeders die daarbij nog bergen werk verzetten.

Moeders zijn goddelijke mensen. Geef ze vandaag maar eens een heel stevig applaus.
